

29 MAR 2002

**THE EFFECTIVENESS OF AN EDUCATIVE-SUPPORTIVE PROGRAM
ON IMPROVING PERCEIVED SELF-CARE EFFICACY AND
DIABETIC CONTROL IN UNCONTROLLED TYPE 2
DIABETIC PATIENTS : A CASE STUDY OF
A RURAL HOSPITAL IN THE SOUTH**

BUNTANA PHUMLENG

**With compliments
of**
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF
NURSING SCIENCE (ADULT NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2002

ISBN 974-04-1137-1

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
B942 e
2002
c.2

4236660 RAAN/M: MAJOR: ADULT NURSING ; M.N.S. (ADULT NURSING)
KEYWORD : EDUCATIVE-SUPPORTIVE PROGRAM/ TYPE 2
DIABETIC PATIENT/ PERCEIVED SELF-CARE
EFFICACY/ DIABETIC CONTROL

BUNTANA PHUMLENG: THE EFFECTIVENESS OF AN EDUCATIVE-SUPPORTIVE PROGRAM ON IMPROVING PERCEIVED SELF-CARE EFFICACY AND DIABETIC CONTROL IN UNCONTROLLED TYPE 2 DIABETIC PATIENTS: A CASE STUDY OF A RURAL HOSPITAL IN THE SOUTH. THESIS ADVISORS: SOMCHIT HANUCHARURNKUL, M.S.N., Ph.D., PRAKONG INTHARASOMBAT, M.Ed., SURAKIAT ACHANANUPARP, M.D., M.P.H., 128 P. ISBN 974-04-1137-1

This pre-experimental research aimed at testing the effectiveness of educative-supportive program on perceived self-care efficacy and diabetic control in patients with uncontrolled type 2 diabetes. Purposive sampling was used to select 42 patients from the Outpatient Department, Sombejpraboromrachinind Nathawee Hospital, Songkhla Province. The educative-supportive program consisted of: 1) one workshop for teaching, sharing experiences, and skill training for one day in 3 large groups of 11, 24, 11 patients; 2) small group discussion consisted of 8-10 patients per group meeting once a month for 3 months; 3) individual counseling for patients according to their needs. The demographic data, the perceived self-care efficacy questionnaire, and the diabetic control were assessed before and after entering the program.

The findings revealed that after entering the program: 1) the patients' mean scores on the total and each dimension on perceived self-care efficacy such as dietary control, medication management, exercise, self evaluation and prevention of hypo-hyperglycemia, hygiene care and foot care, and stress management were significantly higher than those before entering the program (all $p_s < .0001$); 2) the mean on fasting blood sugar level decreased significantly in each month as compared to before entering the program ($p < .0001$); 3) Also the mean score on diabetic control after entering the program was significantly higher than before entering the program ($p < .0001$).

This study indicated that the educative-supportive program could improve perceived self-care efficacy and disease control in-patients with uncontrolled type 2 diabetes.

4236660 RAAN/M: สาขาวิชา: การพยาบาลผู้ใหญ่; พย.ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

นฤตนา พุ่มเล่ง : ประสิทธิภาพของโครงการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อการปรับปรุงการรับรู้สมรรถนะในการดูแลตนเองและภาวะการควบคุมโรค ในผู้ป่วยเบาหวานประเภทที่ 2 ที่ควบคุมโรคไม่ได้: กรณีศึกษาโรงพยาบาลชนบทแห่งหนึ่งในภาคใต้ (THE EFFECTIVENESS OF AN EDUCATIVE-SUPPORTIVE PROGRAM ON IMPROVING PERCEIVED SELF-CARE EFFICACY AND DISEASE CONTROL IN UNCONTROLLED TYPE 2 DIABETIC PATIENTS: A CASE STUDY OF A RURAL HOSPITAL IN THE SOUTH). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สมจิต หนูเจริญกุล, M.S.N., Ph.D., ประคอง อินทรสมบัติ, M.Ed., สุรเกียรติ อชานานุกาพ, อ.ว. (เวชศาสตร์ป้องกัน), M.P.H., 128 หน้า. ISBN 974-04-1137-1

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยก่อนการทดลอง แบบศึกษากลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของโครงการสนับสนุนและให้ความรู้เพื่อปรับปรุงการรับรู้สมรรถนะในการดูแลตนเอง และภาวะการควบคุมโรค ในผู้ป่วยเบาหวานประเภทที่ 2 ที่ควบคุมโรคไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 42 คน ซึ่งมารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ณ อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา รูปแบบโครงการแบ่งออกเป็น การประชุมเชิงปฏิบัติการ 1 ครั้ง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม จำนวนผู้ป่วย 11 24 11 คน ตามลำดับ ประกอบด้วย การบรรยายและอภิปราย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสอนและการฝึกปฏิบัติ โดยใช้วิดีโอและคู่มือประกอบ และการเข้ากลุ่มย่อย 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 4 สัปดาห์ จำนวนผู้ป่วยครั้งละ 8-10 คน โดยผสมผสานวิธีการช่วยเหลือแบบกระบวนการกลุ่มและรายบุคคล รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดการรับรู้สมรรถนะในการดูแลตนเองสำหรับผู้ป่วยเบาหวานประเภทที่ 2 และแบบประเมินภาวะการควบคุมโรคก่อนและหลังเข้าโครงการ และวัดระดับน้ำตาลในเลือดก่อนอาหารเช้า ก่อนเข้าโครงการ และในแต่ละเดือน เป็นเวลาติดต่อกัน 4 เดือน

ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังเข้าโครงการสนับสนุนและให้ความรู้ (1) ผู้ป่วยมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้สมรรถนะในการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ การควบคุมอาหาร การรับประทานยา การออกกำลังกาย การรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายและการดูแลเท้า การประเมินน้ำตาลในเลือด การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดสูงหรือต่ำเกินไปและเรื่องอื่นๆ สูงกว่าก่อนเข้าโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .0001$) (2) ค่าเฉลี่ยของระดับน้ำตาลในเลือดก่อนอาหารเช้าในแต่ละเดือน เมื่อเริ่มโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการต่ำกว่าก่อนเข้าโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .0001$) (3) ภายหลังเข้าโครงการสนับสนุนและให้ความรู้ ผู้ป่วยมีคะแนนเฉลี่ยของภาวะการควบคุมโรคสูงกว่าก่อนเข้าโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .0001$) ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า โครงการสนับสนุนและให้ความรู้สามารถพัฒนาการรับรู้สมรรถนะในการดูแลตนเอง ส่งผลให้ระดับภาวะการควบคุมโรคของผู้ป่วยเบาหวานดีขึ้น